

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Andriușenco Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 mai 2015, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în cauza penală, în privința lui

Andriușenco Andrei Leonid, născut la 21 februarie 1980, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru 16/3, ap. 149.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 04.09.2014 pînă la 05.05.2015;*
2. *Instanța de apel de la 08.06.2015 pînă la 13.10.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 21.03.2016 pînă la 27.04.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 05 mai 2015, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Andriușenco Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 8 luni închisoare;
- în baza art. 217² Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de accesul la substanțele psihotrope sau medicamentelor ce au circuit restrîns în medicină, pe termen de 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită lui Andriușenco Andrei pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de accesul la substanțele psihotrope sau medicamentelor ce au circuit restrîns în medicină, pe termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Andriușenco Andrei avînd scopul circulației ilegale a substanței psihotrope, fără scop de înstrăinare, aflîndu-se la domiciliul său din mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru 16/3 ap. 149, cunoscînd că circuitul substanțelor psihotrope metamfetamina este limitată, a preparat în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală substanță psihotropă pe care a păstrat-o ilegal pînă la 07 mai 2014, cînd în cadrul percheziției efectuate la domiciliul său, a fost depistată și ridicată o seringă de unică folosință, în care conform raportului de expertiză chimică nr. 4475 din 21 mai 2014, lichidul conținut în cantitate de 4,1 ml reprezintă soluție de metamfetamină, preparată artizanal din efedrină, care se atribuie la substanțe psihotrope și constituie proporții mari.

Tot el, în scopul producerii substanței psihotrope metamfetamină pentru consum personal, aflându-se la domiciliul său din mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru 16/3 ap. 149, a obținut în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, precursorii ai substanțelor narcotice și psihotrope - fosforul roșu și acidul clorhidric, pe care le-a păstrat ilegal pînă la 07 mai 2014, cînd în cadrul percheziției la domiciliul acestuia a fost depistat și ridicat un flacon din sticlă cu depuneri de culoare roșietică pe pereții interiori, o butelie în care se afla lichid de culoare gălbuie în cantitate de 320 ml, două periute de dinți cu depuneri de culoare roșietică și un talger metalic cu depuneri de culoare roșietică. Toate acestea conform raportului de expertiză chimică nr. 4457 din 21 iulie 2014, s-a stabilit a fi fosfor roșu în cantități de urme, care se referă la precursorii substanțelor narcotice și a preparatelor psihotrope, iar lichidul de culoare galbenă din butelie reprezintă acid clorhidric ce se atribuie la precursorii substanțelor narcotice și psihotrope.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatului Druță Boris în numele inculpatului Andriușcenco Andrei, a declarat apel, potrivit căruia a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă prevăzută de art. 217 alin. (2) și art. 217² Cod penal.

În argumentarea apelului declarat, apărarea a invocat că:

- instanța de fond a pronunțat o sentință prea aspră; inculpatul în perioada desfășurării anchetei preliminare și în instanță și-a recunoscut pe deplin vinovăția, fapt confirmat prin cererea depusă; muncește în calitate de șofer, dispune de salariu și este disponibil de a achita o amendă pentru fapta comisă;

- inculpatului Andriușcenco Andrei are la îngrijire un tată bolnav, invalid de gradul I (maladie de cancer), e unicul copil întreținător și un termen exagerat de aflare în detenție l-ar lipsi pe părinte de îngrijire și susținere;

Din aceste considerente, prima instanță avea temeiuri de a aplica amendă inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Druță Boris în numele inculpatului Andriușcenco Andrei, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Andriușcenco Andrei Leonid a săvîrșit infracțiunile imputate lui conform art. 217 alin. (2) Cod penal, *păstrarea, substanțelor narcotice, psihotrope săvîrșite în proporții mari și Iară scop de înstrăinare*, art. 217² Cod penal, *circulația ilegală a precursorilor în scopul producerii sau prelucrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, adică păstrarea precursorilor în scopul prelucrării substanțelor psihotrope*, fapt ce și-a găsit deplină confirmare în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond și a celei de apel prin declarațiile inculpatului și respectiv materialele dosarului, elucidate.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunile prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 217² Cod penal, săvârșite de către Andriuşcenco Andrei se clasifică ca fiind uşoare, comise cu intenție.

Inculpatul Andriuşcenco Andrei, a avut o comportare sinceră în cursul procesului penal în ce priveşte poziția de recunoaştere a vinovăției și din declarațiile acestuia în şedința de judecată rezultă căința sinceră și regretarea faptei comise, anterior a fost condamnat de mai multe ori.

Totodată, inculpatul Andriuşcenco Andrei este caracterizat exclusiv negativ, manifestînd pe perioada anterioară un comportament antisocial, anterior a fost tras la răspundere penală de mai multe ori, pentru infracțiuni similare privind circulația ilegală a substanțelor interzise, inclusiv sustrageri.

Drept circumstanțe atenuante s-au reținut: recunoaşterea vinovăției și faptul solicitării examinării cauzei penale în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Drept circumstanța agravantă a fost reținută: săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiunea similară sau pentru alta fapte care au o relevanță pentru cauză.

Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, instanța de apel a reținut că, în speță sancțiunea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal prevede: „amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an”; iar sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 217² Cod penal prevede: ”amendă în mărime de la 150 la 300 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Analizînd în cumul circumstanțele pricinii, instanța de apel a reținut că, întemeiat instanța de fond a reținut că corectarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse penale cu închisoarea, determinată de sancțiunea art. 217 alin. (2) și art. 217² Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, au fost corect apreciate probele respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

5. Nefiind de acord cu hotărîrile pronunțate, avocatul Boris Druță în numele inculpatului Andriuşcenco Andrei, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse în formă de amendă. Recurentul invocă dezacordul cu aplicarea pedepsei prea aspre și menționează că, inculpatul are la îngrijire tatăl bolnav și invalid de gr. I; cauza a fost judecată în procedura simplificată, este angajat în cîmpul muncii și are posibilitate de a achita amenda pentru fapta comisă, astfel instanța avea temeiul să-i aplice lui Andriuşcenco Andrei, pedeapsă în formă de amendă.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Andriuşenco Andrei, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a argumentat suficient soluția, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Andriuşenco Andrei, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motive invocate în apel.

Colegiul penal reține că, acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs, ori recurentul nu a indicat asupra căror motive instanța de apel nu s-a pronunțat. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că apărarea nu este de acord cu stabilirea pedepsei inculpatului.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, în caz, la respingerea apelului declarat de apărător, cu menținerea sentinței.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Recurentul critică deciziile instanțelor inferioare în sensul aplicării inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă, considerînd că o asemenea pedeapsă va atinge scopul asupra corectării și reeducării inculpatului.

În acest sens, Colegiul menționează că, pedeapsa a fost numită sub limita sancțiunilor art. 217 alin. (2), 217² Cod penal prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând cont de prevederile art. 61, 75-77 Cod penal și anume, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de poziția inculpatului care și-a recunoscut pe deplin vina, se căiește sincer de cele comise, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, aplicându-i corect aplicarea pedepsei cu închisoare pentru fapta săvârșită.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Andriușenco Andrei de către instanța de apel, se încadrează în limitele legale prevăzute de lege.

Colegiul penal reține că, recursul declarat de apărător, nu se întemeiază pe temeiurile stipulate expres de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care, în opinia lui, persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârilor atacate prin prisma temeiurilor din norma de drept vizată.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Andriușenco Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în cauza penală, în privința lui **Andriușenco Andrei Leonid**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 mai 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan